

ע"פ 4347/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4347/15

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
12.05.2015 בת"פ 39539-07-14

בשם המערער: עו"ד מיכאל כרמל

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל של 30 חודש שהושת על המערער. בנוסף, נגזרו על המערער עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 20,000 ש"ח.

על פי כתב האישום המתוקן בו הודה המערער, בין המערער - יליד 1969 - לבין המתלוננת היכרות בת מספר שנים. בתקופה שבין 2011-2014 קיימו השניים לפרקים קשר רומנטי. במהלך שנת 2014 הגיעה המתלוננת לבית המערער כדי לסייע לו להגיע לבדיקה רפואית. בזמן שהמערער, המתלוננת ושניים נוספים שהו בדירה, פרץ ויכוח בין המערער לבין המתלוננת. הוא לקח חפץ מתכתי חד, הצמידו לבטנה של המתלוננת ודקר אותה בחלק הימני. כתוצאה מכך נגרם לה פצע דקירה בבטן ימנית עליונה עם מעי דק מבצבץ מתוך דופן הבטן-קרע במעי הדק 70 ס"מ מהמסתם האליוציקאלי בקיר הקדמי ובקיר האחורי, קרע בדופן הבטן המערב את כל השכבות. היא הובהלה לבית החולים, נותחה ואושפזה לתקופה של כשבוע ימים.

2. הסנגור טען כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי - בין 24 חודש לבין 48 חודש מאסר בפועל - הוא גבוה מדי. בא-כוח המדינה הדגיש כי מאז הרשעתו בתיק, הורשע המערער במספר עבירות נוספות. במקרה האמור, הפר המערער את תנאי השחרור שהוטלו עליו בתיק הנוכחי טרם נגזר עונשו, תקף את בת זוגו באותה עת ואיים עליה. בשל כך נגזרו עליו, לאחר מתן גזר הדין בתיק הנוכחי, 8 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 5 חודשי מאסר חופפים למקרה דנא.

3. בתמונה המצטיירת מתסקיר נפגע העבירה בלטו דפוסים אופייניים מוכרים במערכת יחסים זוגית תלוית ואלימה שבין תוקף וקורבן. דקירת בטן המתלוננת באמצעות חפץ מתכתי חד והפגיעה שנגרמה לה עקב כך מציבות את המעשה ברף חומרה. המערער ניצל את הקשר בינו לבין המתלוננת תוך התייחסות אליה כחפץ שמתירה את תקיפתה. אל לבית משפט להשלים עם התנהגות כזו. נפגע עבירה הופך לקורבן ברשות היחיד על ידי גורם קרוב שהוא בא לסייע לו. עונש הולם הוא מאסר לתקופה נמשכת. ניכר כי בית המשפט המחוזי הקל בתוצאה, גם משום הודיית המערער בעובדות באופן שחסך את הצורך בהעדת המתלוננת, לרבות הקושי הכרוך בחקירה נגדית, וגם מפני שהוא סובל מנכות ומצבו הרפואי אינו קל. ברם, גם בהינתן אלה, נראה כי העונש ראוי וודאי אינו מחמיר.

לכך נוסיף, בנסיבות העניין, כי תסקיר המערער מלמד כי על אף שבמסגרת ההליך השתלב המערער בקבוצת פיקוח לעצורי בית לטיפול בעבירות כלפי בנות-זוגם, הוא לא הגיע לקבוצה באופן רציף. השירות אף התייחס למערכת יחסים פתולוגית בין בני הזוג. על רקע זה, עונש המאסר נועד להרתיע, באופן כללי ופרטני, את המערער ואחרים כמותו מלהפוך את בנות זוגם ל"שק אגרוף" או כלי שדרכו ניתן לפרוק אגרסיות משל לא מדובר ביצור אנוש.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
